

Sygn. akt III CSK 381/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku E. K.
przy uczestnictwie J. R. Z., małoletniej M. Z., małoletniej N. Z. i K. A. M. H. -
następców prawnych K. Z.
o podział majątku dorobkowego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) stwierdza, że wszyscy uczestnicy ponoszą koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnianie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Wnioskodawczyni wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wiąże się z ewidentną i widoczną już na pierwszy rzut oka wadliwością zaskarżonego orzeczenia, której stwierdzenie nie wymaga prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, nie publ. oraz z 10 stycznia 2003 r. V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Skarżący powinien wskazać na tę wadliwość, a swoje stanowisko uzasadnić, niezależnie od przytoczenia podstaw kasacyjnych, gdyż na etapie przedsądu Sąd Najwyższy nie zajmuje się oceną, czy zostały one zasadnie powołane. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawczyni wskazała wyłącznie na art. 84 k.c., jako przepis, którego naruszenie przez Sąd Okręgowy miało uzasadniać wystąpienie ze skargą. Swoje stanowisko w tym zakresie ograniczyła jednak do przytoczenia wybranych okoliczności faktycznych sprawy, podsumowanego stwierdzeniem, jakoby na ich tle pozorność umowy o podziale majątku, zawierającej oświadczenia o majątkach osobistych, a także o wartości majątku określanego jako wspólny, była widoczna *prima facie*. Zatajenie przez uczestnika, że zawarł spółkę przed zawarciem umowy o podziale majątku, powinno być - zdaniem wnioskodawczyni -

potraktowane jako wprowadzające ją w błąd. Tak samo jak obciążenie przypadającego mu składnika majątku na rzecz córki.

Argumentacja, do której odwołała się wnioskodawczyni we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się do zaprezentowania własnej kwalifikacji prawnej dla wybranych przez nią okoliczności faktycznych. Wnioskodawczyni nie bierze przy tym pod uwagę, że pozorność, na którą się powołuje nie jest regulowana przez art. 84 k.c., gdyż przepis ten dotyczy błędu co do treści czynności prawnej. Wnioskodawczyni nie przedstawiła jednak także argumentów, które by mogły przekonać do tezy, że umowa o podział majątku została przez nią zawarta pod wpływem takiego błędu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., oraz - co do kosztów postępowania - art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., orzeczono jak w postanowieniu.

jw

l.n